

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 6T/49/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8416010668
Dátum vydania rozhodnutia: 01. 08. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Juraj Fujerik
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2019:8416010668.6

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Juraja Fujerika a prísediacich Margity Budzákovej a Bc. Moniky Kuchtovej na hlavnom pojednávaní konanom dňa 01.08.2019 v Kežmarku, takto

rozhodol:

Obžalovaný
C. M., narodený XX.XX.XXXX v Kežmarku, trvale bytom G.,
S. XXX, Č. M.,

uznáva sa za vinného, že

v bode 1/ rozsudku

v mesiaci september 2013 v čase okolo 09.00 hod. v byte na 3. poschodí obytného domu na adrese G., S. XXX, Č. M., bez akéhokoľvek oprávnenia bránil približne jednu hodinu užívať osobnú slobodu manželke W. M., ktorá bola vtom čase tehotná, tým, že jej vzal mobilný telefón a kľúče od uvedeného bytu, uvedený byt uzamkol stým, aby mu uviedla, s kým čaká dieťa, pričom počas toho, ako ju nechcel z bytu pustiť, ju udrel otvorenou dlaňou pravej ruky dvakrát po tvári a kričal, že to dieťa, čo čaká, nie je jeho, v bode 2/ rozsudku

dňa 20.07.2016 v čase o 20.47 hod. odoslal z e-mailovej adresy rybovic8@gmail.com, z ktorej komunikoval viackrát s vyšetrovatelkou Odboru kriminálnej polície, Okresného riaditeľstva Policajného zboru Kežmarok Y. I. N. S., ktorá vykonávala vyšetrovanie proti obvinenému C. M. pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 odsek 1 písmeno a/, odsek 2 písmeno d/ Trestného zákona a zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 odsek 1, odsek 2 písmeno d/ Trestného zákona s poukazom na § 139 odsek 1 písmeno b/, c/ Trestného zákona, kde trestné stíhanie bolo vedené pod ČVS: ORP-257/VYS-KK-2015 a pre prečin zanedbanie povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno j/ Trestného zákona, kde trestné stíhanie bolo vedené pod ČVS: ORP-326/VYS-KK-2015, vyšetrovatelke kpt. I. N. S. zaslal na e-mailovú adresu jana.dudzakova@minv.sk e-mail, v ktorom uviedol: „Jenže vy nemate ani ochotu me informovat takže podle meho nazoru jste podvodníci a s varna se bavim nebudu a jeste jednou me budete kontaktovat pošlu vas na hřbitov. S Kokotama se nebavim kdiž nemaji odvahu se mnou komunikovat“, čím hrozbou násillia pôsobil na vyšetrovatelku Policajného zboru Y. I. N. S., služobne zaradenú ako vyšetrovateľ Odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Kežmarku, zastupujúcu orgán činný v trestnom konaní pri vyšetrovaní trestných vecí vedených pod ČVS: ORP-257/VYS-KK-2015 a pod ČVS: ORP-326/VYS-KK-2015, hoci vedel, že v uvedených trestných veciach musí byť kontaktovaný vyšetrovateľom Odboru kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru Kežmarok,

t e d a

v bode 1/ rozsudku

inému bez oprávnenia bránil užívať osobnú slobodu a spáchal taký čin na chránenej osobe - tehotnej žene a blízkej osobe,

v bode 2/ rozsudku

v trestnom konaní použil hrozbu násilia, aby pôsobil na orgán činný v trestnom konaní,

č í m s p á c h a l

v bode 1/ rozsudku

zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona /s poukazom na § 139 ods. 1 písm. b/, písm. c/ Trestného zákona/,

v bode 2/ rozsudku

zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods.1 písm. d/ Trestného zákona.

Z a t o s a o d s u d z u j e

Podľa § 183 ods. 2 Trestného zákona s poukazom § 37 písm. h), písm. m) Trestného zákona a § 38 ods. 2, ods. 4 Trestného zákona, § 41 ods. 2 Trestného zákona a § 42 ods. 1 Trestného zákona na s ú h r n n ý trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyroch) rokov a 10 (desať) mesiacov n e p o d m i e n e č n e .

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona súd obžalovaného zaraďuje na výkon uloženého trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zároveň ruší výrok o treste z rozsudku Okresného súdu Kežmarok sp. zn. 1T 147/2016 zo dňa 4.4.2019, právoplatný dňa 24.4.2019, ktorým bol obžalovanému uložený trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 285 písm. b/ Trestného poriadku súd o s l o b o d z u j e obžalovaného C. M., narodený XX.XX.XXXX v Kežmarku, trvale bytom G., S. XXX, Česká republika,

spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry v Kežmarku, pod č. Pv 605/15/7703-72 zo dňa 12.12.2016, podanej na tunajší súd dňa 13.12.2016, pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a/, ods. 2 písm. d/ Trestného zákona účinného do 31.12.2015, ktorý mal spáchať tak, že v období od augusta 2013 do 05.01.2015 po tom, čo obv. C. M. oznámila jeho manželka W. M., že spolu čakajú ďalšie dieťa, začal byť k nej v ich spoločnej domácnosti v byte na adrese G., S. XXX, Česká republika, agresívny, dvakrát do týždňa jej vulgárne nadával a tým ju ponižoval pred ich maloletými deťmi, v období od augusta 2013 do októbra 2013, keď bola tehotná, s obvineným C. M. asi štyrikrát do mesiaca mala pohlavný styk napriek tomu, že vedel, že jej to je nepríjemné, pretože sa necítila po zdravotnej stránke dobre, stalo sa, že ju udrel otvorenou dlaňou pravej ruky po tvári, pretože nevedela utíšiť ich plačúce dieťa W. M., nar. XX.XX.XXXX, kde svoju agresivitu prenášal aj na ich maloleté deti D.. M., nar. XX.XX.XXXX a G.. M., nar. XX.XX.XXXX, keď po nich v uvedenom období od augusta 2013 do 05.01.2015 kričal kvôli úlohám, dva-až trikrát za mesiac ich udrel otvorenou dlaňou po chrbte a po zadnej časti tela, čím obvinený C. M. u manželky W. M. a ich maloletých detí D.. M., nar. XX.XX.XXXX, a G.. M., nar. XX.XX.XXXX vyvolával strach a stres,

pretože skutok nie je trestným činom.

o d ô v o d n e n i e :

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Kežmarok podala na Okresný súd Kežmarok dňa 13.12.2016 obžalobu pod sp. zn. Pv 605/15/7703 - 72 na obžalovaného C. M. pre skutok, ktorého sa mal obžalovaný dopustiť tak, že v období od augusta 2013 do 05.01.2015 po tom, čo obv. C. M. oznámila jeho manželka W. M.Á., že spolu čakajú ďalšie dieťa, začal byť k nej v ich spoločnej domácnosti v byte na adrese Strakonice, S. XXX, Česká republika, agresívny, dvakrát do týždňa jej vulgárne nadával a tým ju ponižoval pred ich maloletými deťmi, od septembra 2013 do apríla 2014 dva až trikrát do týždňa ju v čase okolo 09.00 hod. alebo 12.00 hod. prišiel z práce skontrolovať, čo robí, v období od augusta 2013 do

októbra 2013, keď bola tehotná, s obvineným C. M. asi štyrikrát do mesiaca mala pohlavný styk napriek tomu, že vedel, že jej to je nepríjemné, pretože sa necítila po zdravotnej stránke dobre, stalo sa, že ju udrel otvorenou dlaňou pravej ruky po tvári, pretože nevedela utíšiť ich plačúce dieťa W. M., nar. XX.XX.XXXX, sledoval W. M., kam chodí, musel ísť vždy von len s obžalovaným C. M., aby ho nešla udať na políciu, kde svoju agresivitu prenášal aj na ich maloleté deti D. M., nar. XX.XX.XXXX a G. M., nar. XX.XX.XXXX, keď po nich v uvedenom období od augusta 2013 do XX.XX.XXXX kričal kvôli úlohám, dva-až trikrát za mesiac ich udrel otvorenou dlaňou po chrbte a po zadnej časti tela, čím obvinený C. M. u manželky W. M. a ich maloletých detí D. M., nar. XX.XX.XXXX, a G. M., T. XX.XX.XXXX vyvolával strach a stres, pričom tento skutok prokurátorka právne kvalifikovala ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. d) Trestného zákona účinného do 31.12.2015. Zároveň touto obžalobou prokurátorka obžalovala obžalovaného C. M. aj pre spáchanie skutku, ktorý je uvedený v bode 1 skutkovej vety výrokovej časti tohto rozsudku a tento skutok prokurátorka právne kvalifikovala ako zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona. Konanie na podklade uvedenej obžaloby sa na tunajšom súde vedie pod sp. zn. 6T 49/2016.

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Kežmarok podala na Okresný súd Kežmarok dňa 04.07.2017 obžalobu pod sp. zn. Pv 496/16/7703 - 31 na obžalovaného C. M. pre skutok, ktorého sa mal obžalovaný dopustiť tak, ako je tento skutok uvedený v bode 2 skutkovej vety výrokovej časti tohto rozsudku a ktorý právne kvalifikovala ako zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. d) Trestného zákona. Uvedené konanie sa na podklade tejto obžaloby viedlo na tunajšom súde pod sp. zn. 9T 63/2017.

Uznesením sp. zn. 9T 63/2017 zo dňa 16.10.2017 súd v zmysle § 21 ods. 3 Trestného poriadku obe vyššie uvedené trestné veci spojil na spoločné konanie, ktoré sa vedie pod sp. zn. 6T 49/2016.

Obžalovaný C. M. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 29.10.2018 vo vzťahu ku všetkým trom skutkom obžalôb, ktoré sa mu kládli za vinu, v zmysle § 257 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku vyhlásil, že je nevinný. Preto súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, svedkov - poškodených, resp. opatrovníka, svedkov, znalcov, oboznámením znaleckým posudkov, ostatných listinných dôkazov a pripojeného spisu a zistil nasledujúci skutkový stav:

Obžalovaný na tomto hlavnom pojednávaní vo vzťahu ku skutku obžaloby právne kvalifikovaného ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. d) Trestného zákona účinného do 31.12.2015 využil svoje právo a odmietol vypovedať. Vo vzťahu k ostatným dvom skutkom obžalôb toto právo nevyužil a vypovedal, že jeho manželka mu povedala, že chce ešte jedno dieťa, na čo on povedal, že z dôvodu finančných ťažkostí ďalšie dieťa nechce. Manželka mu potom asi po troch dňoch ukázala pozitívny tehotenský test. Jeho chytila zlosť, manželka začala plakať, obžalovaný vzal kľúče od bytu a ukázal na dvere, že môže ísť. Povedal to zvýšeným hlasom. Poprel, že by jej vzal mobilný telefón alebo že by ju v byte zamkol. Pri hádke ju nenapadol, len sa s ňou zvýšeným tónom rozprával. Obžalovaný poukázal na to, že susedka z paneláku robila na polícii a také konanie, ktoré mu je kladené za vinu by si nedovolil.

Vo vzťahu ku skutku právne kvalifikovanému ako zločin marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. d) Trestného zákona obžalovaný na tomto hlavnom pojednávaní vypovedal, že v januári 2016 ho oslovila poškodená S.Y. vo veci trestného stíhania pre výživné. Zdôraznil, že plateniu výživného sa nevyhýba, pretože sám vyrastal bez otca a vie, ako to je, keď sa neplatí výživné. Požiadal spoločnosť H. o sprostredkovanie návratu detí do Českej republiky, ktoré následne zaslalo poškodenej S.Y. list, ktorá na neho ale neodpovedala. Preto ju riaditeľ združenia telefonicky kontaktoval a keď sa jej pýtal na otázky spojené s jeho obvinením, poškodená S. začala koktať a nemal na ne veľa odpovedí. Zdôraznil, že to, čo sa mu kládlo za vinu v obvineniach v uvedených trestných veciach, ktoré viedla poškodená S. nemohol spáchať. Obžalovaný potvrdil, že používal e - mailovú adresu M..X. a že prostredníctvom nej komunikoval s poškodenou S. s tým, že nikto okrem neho nemá k tejto e - mailovej schránke prístup. Potvrdil tiež, že e - mail, ktorého znenie je uvedené v skutkovej vete obžaloby napísal, pretože toho mal dosť a voči nemu smerovali ďalšie a ďalšie obvinenia.

Z dôvodu, že obžalovaný odmietol vypovedať vo vzťahu ku skutku uvedenom v bode 1 obžaloby pod sp. zn. Pv 605/15/7703- 72, súd na návrh prokurátora prečítal v zmysle § 258 ods. 4 Trestného poriadku jeho výpoveď z prípravného konania zo dňa 21.06.2016. Obžalovaný v tejto výpovedi uviedol, že všetko je vymyslené a cieľom je likvidácia jeho osoby. Jeho manželka odišla zo spoločnej domácnosti, pretože

boli a aj sú v insolvenčii, v rámci ktorej bol aj predaný ich byt. Dlhy, ktoré nezvládali splácať, boli spoločné. Jeho manželka pred týmito dlhmi zdrhla na Slovensko a on tie dlhy musí splácať. Podľa neho si musela pred rodinou vymyslieť iný dôvod, aby toto ospravedlnila a tak si vymyslela, že ju týral. Obžalovaný uviedol, že má k dispozícii elektronickú komunikáciu, z ktorej vyplýva, že týraná žena by s ním takto nekomunikovala a že zároveň plánovala odchod, aby sa tak vyhla plateniu spoločných dlhov a všetko nechala na neho. Ďalej obžalovaný ku skutku odmietol vypovedať.

Svedkyňa - poškodená W. K., predtým M. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 29.10.2018 využila svoje právo a odmietla vypovedať. Preto súd v zmysle § 264 ods. 4 Trestného poriadku prečítal jej výpoveď z prípravného konania zo dňa 30.09.2016, ktorá bola realizovaná po vznesení obvinenia a pri ktorej svedkyňa - poškodená nevyužila svoje právo odmietnuť vypovedať. Vypovedala, že s obžalovaným uzavreli manželstvo v roku 2002 a spočiatku bývali u jej rodičov v Spišskej Belej. Počas manželstva sa im narodili tri deti: D. M., G. M. a W. M.. Manželstvo bolo podľa nej spočiatku dobré a vychádzali dobre navzájom a obžalovaný dobre vychádzal aj s jej rodinou. Potom sa odsťahovali do rodinného domu do Cífera, pričom tam za nimi prišiel aj jej otec, ktorý si tam tiež našiel prácu a aj jej mama, ktorá sa jej starala o deti. Vtedy sa k nim obžalovaný správal dobre a len raz videla, ako obžalovaný chytil počas hádky jej mamu pod krk. Mama sa urazila a s otcom odišli od nich preč. Neskôr sa spolu odsťahovali aj s deťmi do Čiech. Ráno išiel obžalovaný do práce o 06.00 hod. a domov prišiel už okolo 9.00 hod alebo kolo 12.00 hod. a povedal, že má nadrobené a že zostane doma, čo bolo aj dvakrát alebo trikrát do týždňa. Toto trvalo asi od septembra 2013 do apríla 2014, kedy mala pocit, že ju obžalovaný kontroluje, čo robí. Taktiež ju v septembri 2013 niekedy okolo 09.00 hod., keď prišiel obžalovaný z práce, zatvoril v byte, vzal jej mobil, kľúče od bytu, byt zamkol, pretože chcel vedieť, s kým čaká svoje dieťa a aby išla k lekárovi pre potvrdenie. Z bytu sa nemala ako dostať, pretože bývali na treťom poschodí, nedalo sa nijako utiecť a mobilný telefón nemala, pretože jej ho obžalovaný vzal. Preto musela čakať, kým jej obžalovaný vráti kľúče a mobilný telefón, čo urobil asi po hodine, keď sa upokojil. Ona kľúče a mobil vzala a odišla s deťmi do školy. Počas toho, ako ju nechcel pustiť z bytu, ju obžalovaný udrel otvorenou dlaňou pravej ruky dvakrát po tvári a kričal, že to dieťa, ktoré čaká, nie je jeho. Zranenia nemala, na ošetrovanie nešla a ani to nikomu nehlásila, lebo v Čechách nikoho nepoznala. Počas uvedeného obdobia, keď žili v Čechách obžalovaný ju celkovo trikrát zamkol v byte ale len raz jej vzal mobilný telefón. Dvakrát sa to stalo po septembri 2013, kedy sa jej pýtal, s kým čaká dieťa. Vtedy len počkala, kým sa obžalovaný upokojí a vráti jej kľúče. Trvalo to asi hodinu. Niekedy od augusta 2013 do októbra 2013, keď bola tehotná a bolo jej veľmi zle od žalúdka, obžalovaný sa s ňou chcel milovať ale ona ho presviedčala, že jej je zle. No obžalovaný sa aj napriek tomu s ňou miloval a aby bol pokoj v rodine, poškodená mu nič nepovedala, lebo sa bála, aby ju neudrel po tvári. Za tri mesiace sa tak stalo aspoň dvanásťkrát, pričom ona ho zakaždým presviedčala, že je jej zle a nechce sa milovať, na čo obžalovaný povedal, že ho to nezaujíma. Milovala sa s ním dobrovoľne ale s nechutou, nebol k nej hrubý a ani jej neublížoval, no ona to nechcela, lebo jej bolo zle. V uvedenom období sa obžalovaný správal zle aj k ich deťom, kričal na nich kvôli úlohám a pozeral na nich vražedným pohľadom. Aj deti čapol otvorenou dlaňou po chrbte a po zadku ale nijako im neublížil, pretože sa vždy postavila za deti. Keď mu povedala, že sa takto nemôže správať k deťom, v tej chvíli prestal. Keď sa deti navzájom naťahovali alebo bili, tak to obžalovanému vadilo a tak ich čapol. Deti nemali nijaké modriny a nebola s nimi na ošetrovaní. Obžalovaný sa deťom nevenoval a máločo sa s nimi rozprával, lebo ho vyrušovali. Podľa jej názoru sa D. so G. obžalovaného báli. Keď bol obžalovaný doma, nemohla ísť, kam chcela sama. Ak išla na prechádzku, tak išiel s nimi aj obžalovaný. Vždy chcel chodiť s ňou ale nezakazoval jej nikam chodiť, len chcela ísť vonku aj sama a nie vždy s obžalovaným. Myslí, že sa bál, aby ho nešla udať na políciu. Keď sa narodila W., obžalovaný ju udrel po tvári, lebo dieťa plakalo. Poškodená potom išla z bytu preč, a keď sa vrátila, obžalovaný sa k nej správal normálne. Na ošetrovaní nebola a bála sa niečo oznamovať. Potom povedala rodičom, ako sa k nej obžalovaný správa a 06.01.2015 odišla na Slovensko. Deti po príchode na Slovensko sa často budili a veľmi sa báli, či náhodou neprišiel obžalovaný. Svedkyňa - poškodená bola unavená a bála sa, aby obžalovaný neprišiel za nimi. Súd upravil styk obžalovaného s deťmi. Obžalovaný jej pred deťmi vulgárne nadával, že je pijačka, krava a piča. To bolo dvakrát do týždňa a trvalo to dovtedy, kým od neho neodišla. Nadával jej 5 až 10 minút a deti boli pritom. Nekričal, len rozprával. Má z obžalovaného strach a nechce sa s ním stretnúť. Chce sa len rozviest' a mať pokoj. Celé to psychické týranie, to, ako sa so zlobou pozeral na ňu a ako sa k nej a deťom správal s takou zlobou a nenávisťou jej vadilo. Vadilo jej, ako ju kontroloval a vypočúval, ako ju udrel. Myslí, že ju nemá rád a má strach, že jej fyzicky ublíži.

Obžalovaný s touto výpoveďou svedkyne - poškodenej nesúhlasil s poukázal na svedkov, ktorých navrhol vypočuť, a to I. W.Ý. I., D. Š.C. a D.M. T., ktorí by svedčili, že to je klamstvo. Poukázal na to, že od 01.06.2014 pracoval v Sedlčanoch, čo je 200 km od miesta bydliska, takže je nezmysel, aby prišiel domov a kontroloval poškodenú.

Ďalšie dve výpovede svedkyne - poškodenej v prípravnom konaní boli realizované dňa 26.11.2015 a 17.12.2015, teda ešte pred vznesením obvinenia voči obžalovanému, ktorý je vo vzťahu k poškodenej W. K. blízkou osobou. Preto súd tieto výpovede, hoci boli prečítané na hlavnom pojednávaní nebral do úvahy pri hodnotení dôkazov a následnom právnom posúdení veci.

Opatrovníčka poškodených maloletých detí H. H. N., pracovníčka Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Kežmarok vo svojej výpovedi na tomto hlavnom pojednávaní uviedla, že spisovú dokumentáciu vedú od 04.05.2015, kedy obžalovaný poslal e - mail, v ktorom uviedol, že poškodenej s deťmi odišla na Slovensko a nemá o nich žiadne informácie. Na tento e - mail mu odpísali, že im o deťoch nie je nič známe, nech sa informuje v škole. Následne navštívili poškodenú a poskytli jej sociálne poradenstvo. Následne poškodenej podala trestné oznámenie a úrad jej poskytol pomoc pri spísaní návrhu na úpravu práv a povinností rodičov k maloletým deťom. Poškodenej im uviedla, že od obžalovaného utiekla aj s deťmi, že ju obžalovaný obmedzoval, že nemohla ísť s deťmi k lekárovi a že sa ho bála. Deti navštívili psychologičku ich referátu a zo správy vyšetrenia vyplýva, že deti boli pokojné a nechceli o obžalovanom ani počuť. Keď sa ich svedkyňa pýtala na otca, boli zakríknuté a utiahnuté. Do Českej republiky sa nechceli vrátiť.

Svedkyňa - poškodenej kpt. I. N. S. vo svojej výpovedi na tomto hlavnom pojednávaní uviedla, že pracuje ako vyšetrovatelka OKP Kežmarok, kde vyšetrovala trestnú vec pod ČVS: 257/2015 pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona voči obžalovanému C. M.. Taktiež bola ako vyšetrovatelka poverená vyšetrovaním trestnej veci zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 Trestného zákona, kde v oboch uvedených trestných veciach vystupoval ako obvinený obžalovaný C. M.. Nakoľko sa obvinený zdržiaval v Českej republike, pre zjednodušenú komunikáciu mu dala svoju služobnú e - mailovú adresu, pričom obžalovaný komunikoval z adresy M..X.. Od 24.06.2016 do 02.01.2017 jej z tejto e - mailovej adresy prišlo na jej e - mailovú adresu 41 e - mailov, pričom vo viac ako 10 - tich z nich sa obžalovaný vyjadroval na jej adresu vulgárnymi výrazmi. V e - maily dňa 20.07.2016 jej napísal, že ju pošle do hrobu, že sú justičná mafia, že sú podvodníci a že sa s nimi nebude baviť. Na tieto e - maily nereagovala a vzhľadom na prebiehajúce vyšetrovanie, podala trestné oznámenie. V e - maily jej obžalovaný napísal, že sa s pičou baviť nebude a ani s kokotmi, že ich pošle na cintorín a že jej želá smrť. Pokiaľ sa jedná o vulgarizmy, tie je povinná ako príslušníčka policajného zboru strpieť, ale vyjadrenia, že ak bude pokračovať v trestnom konaní proti nemu, tak jej hrozí smrť, tie už považovala za ovplyvňovanie jej konania. Strach nemala, nakoľko obžalovaného predtým nepoznala.

Svedkyňa M. Y., matka svedkyne - poškodenej W. K. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 04.02.2019 odmietla vypovedať. Preto súd prečítal jej výpoveď z prípravného konania zo dňa 30.09.2016, kde vypovedala po vznesení obvinenia a svoje právo nevypovedať voči obžalovanému nevyužila. Vtedy vypovedala tak, že prvý rok po sobášii žil obžalovaný s jej dcérou u nich a všetko bolo v poriadku. Asi v roku 2007 odišla do Cífera, kde mal jej manžel robotu a kde sa odsťahovala aj jej dcéra s obžalovaným a deťmi. Obžalovaný sa k deťom v tom čase správal hrozne. Kričal po G., keď ten chcel jesť, D. šmaril o komodu, kde sa udrela. Potom ju chytil za oblečenie a odniesol do spálne, kde ju položil na posteľ. Ku koncu roka 2007 obžalovaný chytil svedkyňu pod krk a niečo na ňu kričal. Deti a aj ona sa rozplakali, ona si zbalila veci a odišla domov. Keď bola u nich, obžalovaný sa k jej dcére W. správal dobre, nevidela, že by ju udrel alebo že by jej nadával. Nepil alkohol, chodil do práce a keď aj prišiel domov opitý, tak ho jej manžel ukludnil a išiel spať. Ako svedkyňa uviedla, obžalovaný bol agresívny, aj keď bol triezvy. Svedkyňa nevedela povedať, či obžalovaný bil svoju manželku a deti, pretože toho nebola svedkom, ale podľa nej ich keď žili v Čechách bil, lebo v januári 2015 k nim prišli deti veľmi ustráchané. Dcéra W. jej hovorila, že ich obžalovaný veľaokrát zamkol v byte, pobral mobily a išiel preč. Dcéra však o tom nechcela veľa rozprávať. O domácnosť sa starala jej dcéra, obžalovaný chodil do práce a keď prišiel domov, sadol si k počítaču. Deťom sa nevenoval a podľa nej by sa mal ísť liečiť, pretože je veľmi výbušný a agresívny.

Svedkyňa N. Y., sestra svedkyne - poškodenej Lucie Gallikovej na tomto hlavnom pojednávaní uviedla, že poškodenej jej cez kamarátku písala, že sa nemohla kontaktovať s mamou a ani s ňou lebo jej v

tom obžalovaný bráni. Potom je do telefónu povedala, že to už dlhšie nevydrží, vzala peniaze a prišla s deťmi k nim. Podľa svedkyne bola poškodená po príchode v zlom stave, hovorila, že to dlhšie nevydrží, vyzerala zle a bála sa, že obžalovaný vezme deti späť do Čiech. Obžalovaný volala aj jej, že si má dať pozor. O spolužití obžalovaného a poškodenej W. K. počas ich pobytu v Českej republike nič nevie, ale keď boli v Cíferi, tak si obžalovaný dovolil k jej mame. Vyjadrenie, že to poškodená nevydrží poškodenej W. K. svedkyňa nekonkretizovala, hoci sa jej na to svedkyňa pýtala. D. jej hovorila, že ich obžalovaný zamkol doma a nemohli ich kontaktovať. Deti boli podľa svedkyne bojzlivé, vystrašené a báli sa, aby obžalovaný pre ne neprišiel. Na sestre nevidela žiadne zranenia.

So súhlasom prokurátora súd na tomto hlavnom pojednávaní vypočul ako svedkyňu súčasnú manželku obžalovaného Š. M., ktorá uviedla, že poškodenú W. K. nepoznala, pretože s obžalovaným sa zoznámila, až keď táto poškodená odišla zo spoločnej domácnosti. Nesúhlasí s obvinením obžalovaného, nakoľko za dobu, čo spolu žijú, sa takto vôbec nesprával a myslí si, že poškodená klame. Jej postihnutý syn vychádza s obžalovaným lepšie, ako s jej bývalým manželom. Keby bol obžalovaný taký, ako to uvádza poškodená, bola by proti tomu, aby s nimi žil. Sociálna pracovníčka bola u nich na kontrole a nič nezistila. Nikdy ju obžalovaný neobmedzoval, nekontroloval z práce. O predchádzajúcom manželstve jej obžalovaný povedal, že tam dochádzalo k hádkam, ako v každom manželstve a tie nezhody sa stupňovali až potom, čo sa dostali do insolvenčnej a zistili, že asi prídu o byt. Vtedy sa svedkyňa - poškodená začala správať podľa obžalovaného čudne.

Svedkyňa I.. D. Š., susedka obžalovaného a svedkyňa - poškodenej v Strakoniciach vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní konanom dňa 04.04.2019 uviedla, že ich spolužitie bolo pokojné. Na deťoch nevidela žiadne známky týrania a nemá vedomosť o tom, že by obžalovaný svoju manželku týral alebo ju zamkol v byte. Stretávali sa chodbe bytu a tiež manželov M. stretávala na prechádzke v meste. Väčšinou sa len pozdravili a v ich byte bola iba dvakrát pri odpočte energii. O správaní obžalovaného s poškodenou W. K. nehovorila.

Svedok D. T., vedúci obžalovaného v jeho zamestnaní vo svojej výpovedi na tomto hlavnom pojednávaní uviedol, že obžalovaného pozná od roku 2008, keď pracoval ako výrobný námetník v ČEZ Strakonice. Obžalovaný bol dosť pracovne vyťažený a hodnotí ho ako ochotného zamestnanca, ktorý svoju prácu vykonával dobre. Poškodenú W. K. poznal až neskôr ale ich manželstvo hodnotil ako dobré. Neskôr sa s obžalovaným spriatelil ale jeho manželku bližšie nespoznal. Pracovná doba bola od 6.00 hod do 14.00 hod. a obžalovaný bez prístupky nemohol pracovisko opustiť. Svedok potvrdil, že obžalovaný často zostával v práci aj dlhšie a v práci ho navštevovala aj jeho manželka. O vzťahoch medzi obžalovaným a jeho manželkou sa ani s obžalovaným a ani s jeho manželkou nerozprával.

Svedkyňa I.. W. I. vo svojej výpovedi na tomto hlavnom pojednávaní po zbavení mlčanlivosti ako lekárky poškodených maloletých detí zo strany obžalovaného uviedla, že maloletá D. a G. boli jej pacientmi od roku 2009 do roku 2014, kedy sa odsťahovali. Poškodená W. M. bola zdravá, rodičia absolvovali povinné očkovanie, bola odporúčaná k neurológovi, lebo stáčala hlavičku na jednu stranu. D. M. bolo zdravé dieťa. Poškodený maloletý G. M. trpel neatopickou astmou a bol v sledovaní u alergológa. Zdravotná sestra, ktorá bola na návšteve v rodine pri narodení dieťaťa zistila, že je všetko v poriadku. Nevie o sťažnostiach poškodenej W. K. na týranie.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 04.02.2019 bola vypočutá aj súdna znalkyňa C.. L. B., ktorá zotrvala na záveroch písomného znaleckého posudku, ktorý o osobe poškodených W. M., G. M. a D. M. vypracovala v prípravnom konaní. K poškodenej W. M. súdna znalkyňa uviedla, že v jej prípade sa jedná o osobnosť s priemernými intelektovými a pamäťovými schopnosťami, osobnosť je diferencovaná, afektivita je plochšia, vytvára menej vzťahov, ale tie sú pomerne stabilné, necháva sa usmerňovať inými ľuďmi, má sklon hľadať oporu v niekom silnejšom. V čase znaleckého vyšetrenia bola u nej zvýraznená obozretnosť a podozrievavosť, čo mohlo súvisieť aj s relatívne ešte nepokojnou životnou situáciou. Neboli u nej preukázané poruchy vnímania, dokáže zreprodukovať podstatu prežitých udalostí a neboli u nej zistené ani tendencie k vymýšľaniu. Pri znaleckom vyšetrení popisovala udalosti ohľadom vyšetrovanej udalosti podrobne, ako vo svojich výpovediach, nemala tendenciu dopĺňať nové detaily a ani na sugestívne kladené otázky nemala tendenciu odpovedať v zmysle skresľovania. Z psychologického hľadiska je schopná objektívne popísať udalosti ohľadom vyšetrovaného skutku. Nebola u nej zistená symptomatológia, ktorá by poukazovala na nejaké závažné ochorenie. V jej údajoch sa dali nájsť príznaky, ktoré by mohli svedčiť pre depresiu ako reakciu na stres, ale k tým sa mal

bližšie vyjadrovať psychiater. V čase znaleckého vyšetrenia bola podľa súdnej znalkyne u nej prítomná úzkosť, ktorá súvisela s aktuálnou situáciou, zároveň sa tá úzkosť objavovala pri spomienkach ohľadom konania obžalovaného. Ďalej tam boli obavy z toho, čo sa bude diať ohľadom rozvodu a zverenia detí, ale tie príznaky neboli tak závažné, aby sa dalo hovoriť o syndróme týranej osoby. Čo sa týka otázky ohľadom jej agresivity, tak nadmernú mieru agresivity u nej súdna znalkyňa nezistila, má skôr tendenciu sa nadmerne prispôsobovať a ako keby vychádzať v ústrety partnerov, s ktorým aktuálne funguje. D. M., v tom čase 12 ročné dievčatko, má podľa súdnej znalkyne osobnosť vo vývine, intelektové a pamäťové schopnosti boli priemerné, bola uzavretejšia, ale bez nejakých výrazných afektívnych prejavov. Bola pomerne dobre prispôsobivá, dobre ukotvená v rodinnom prostredí, do ktorého však otca nejako nechcela alebo jednoducho v rodinnom prostredí u nej absentoval. Neboli u nej zistené závažné príznaky úzkosti alebo depresie, ale z údajov, ktoré mala súdna znalkyňa k dispozícii tam boli zmienky o bolestiach bruška, ktoré boli najčastejšie vtedy, keď tá rodinná situácia nebola príliš priaznivá. Takže z tohto hľadiska sa dá podľa súdnej znalkyne hovoriť o nejakých somatizačných príznakoch ale tie súviseli viac menej s tou nepriaznivou rodinnou situáciou. Akonáhle to prostredie bolo pokojnejšie, tak sa o týchto príznakoch poškodená Viktória nehovorila. Takisto ani u nej neboli zistené poruchy vnímania, pri reprodukcii prežitých udalostí sa u nej môžu objaviť skreslenia v zmysle nejakého zmiernenia alebo zveličenia niektorých detailov, čo je aj typické pre detský svet, niektoré detaily môže doplniť na základe svojich skúseností, predpokladov, ale nedá sa vylúčiť aj určitá kontaminácia jej vyjadrení tým čo hovorila matka alebo niekto iný z rodiny a následne mohla tieto údaje prezentovať ako vlastné spomienky. Čo sa týka poškodeného Samuela, tak v čase vyšetrenia to bol 10 ročný chlapec, osobnosť bola nezrelá, vo vývine, bol uzavretejší, ale pomerne priateľský, vystupoval veľmi milo a veľmi výrazná tam bola potreba zabezpečovania o jeho vlastnej hodnote. Vyžadoval pochvalu, veľmi mu chýbalo ocenenie, to ukotvenie v rodinnom prostredí bolo podobné ako u jeho sestry, tzn., že dominovala matka, sestry, starí rodičia, teda mamina rodina a aj v jeho ponímaní otec v rodinnom prostredí akosi absentoval. Aj u neho sa objavili zmienky o úzkosti a somatizácii, čo je vlastne prenesenie úzkosti do nejakého telesného orgánu, ale tak ako u jeho sestry, u neho v čase vyšetrenia tieto príznaky neboli nejako badateľné, skôr dominovala uzavretosť a neistota. Obaja, aj poškodená D. aj poškodený G. prezentovali vo vzťahu k otcovi skôr strach, ktorý súvisí s nepriaznivou rodinnou situáciou celkovo. V čase vyšetrenia u poškodenej W. K. už nediagnostikovala depresívnu poruchu, tieto príznaky sa dali detekovať skôr v minulosti, z toho, čo ona uvádzala. U menovanej a ani u maloletých poškodených detí súdna znalkyňa nestanovila syndróm týranej osoby.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 04.04.2019 bola vypočutá aj súdna znalkyňa z odboru Zdravotníctvo a farmácia, odvetvie Psychiatria I.. Z. M., ktorá vyšetřila duševný stav poškodenej W. K. s diagnostickým záverom, že táto netrpí žiadnym duševným ochorením. V čase znaleckého vyšetrenia bola u nej depresívna reakcia na stres, ktorú znalkyňa dala do priamej súvislosti s konaním obžalovaného. V čase znaleckého vyšetrenia boli u tejto poškodenej prítomné diskkrétne neurotické príznaky reaktívne viazané na obžalovaného, avšak neboli splnené diagnostické kritériá pre syndróm týranej osoby. U poškodených D. M. a G. M. nebola diagnostikovaná žiadna duševná choroba alebo porucha. U oboch maloletých poškodených došlo vplyvom správania sa obžalovaného k rozvoju neurotickej symptomatológie, ktorá však nedosahovala úroveň depresívnej reakcie na stres a v čase znaleckého vyšetrenia mala odznievajúci charakter. Ani ju jedného z poškodených nedošlo k rozvoju syndrómu týranej osoby. U žiadneho z vyšetřovaných nebola zistená patológia v oblasti intelektu či poruchy osobnosti.

Na hlavnom pojednávaní konanom dňa 01.08.2019 súd oboznámil obsah znaleckého posudku č. 16/2016, ktorý v prípravnom konaní vypracovala súdna znalkyňa I.. Z. M. a ktorého závery korešpondujú s tým, ako o nich na hlavnom pojednávaní vypovedala táto znalkyňa. Súd tiež oboznámil znalecký posudok č. 10/2016 vypracovaný v prípravnom konaní súdnou znalkyňou C.. Ľ. B., ktorá jeho závery prezentovala v zhode s jeho písomným vyhotovením vo svojej výpovedi na hlavnom pojednávaní.

Z trestného oznámenia, ktoré podala do zápisnice dňa 21.05.2015 a doplnila dňa 04.08.2015 poškodená W. K. vyplývajú rovnaké skutočnosti ako tie, ktoré neskôr uviedla vo svojej výpovedi ako svedkyňa - poškodená v prípravnom konaní.

V podnete na preverenie trestného činu týrania blízkej osoby a zverenej osoby zo dňa 10.05.2015 adresovanej OO PZ Spišská Belá svedkyňa - poškodená W. K. uviedla, že 05.01.2015 opustila spoločnú domácnosť v Českej republike. Keď jej manžel prišiel domov z práce, bezdôvodne začal na ňu a maloleté

deti kričať, tiež fyzicky napádať ju aj maloleté deti. Bil ich po celom tele a ju sledoval, nemohla nikam ísť sama. Od narodenia maloletej W. začal byť agresívnejší a tiež častejšie zažívali jeho neznesiteľné správanie. Na prosbu detí odišli k babke do Spišskej Belej. Maloleté deti sa ho stále boja a majú strach, že príde a bude im naďalej ubližovať.

Z uznesenia Okresného súdu Košice I č.k. 21P 158/2015 - 191 zo dňa 05.05.2016 vyplýva, že konanie o návrhu na nariadenie návratu maloletých detí do krajiny obvyklého pôvodu bolo zastavené. Z rozsudku tunajšieho súdu č.k. 3P 62/2015 - 93 zo dňa 30.06.2016 vyplýva, že súd manželstvo obžalovaného a poškodenej W. K. rozviedol, maloleté deti D., G. a W. M. zveril do osobnej starostlivosti matky - poškodenej W. K. a obžalovaného zaviazal prispievať na ich výživu sumou po 45,- Eur mesačne na každé z detí. Súd upravil styk obžalovaného s deťmi odkazom na rozsudok Okresného súdu Kežmarok č.k. 3P 80/2015 - 52 zo dňa 11.05.2016. Z uznesenia Krajského súdu v Českých Budějoviciach sp. zn. KSCB 26 INS 4947/2014 - B-6 zo dňa 25.07.2014 vyplýva schválenie oddĺženia dlžníkov, ktorými sú obžalovaný a svedkyňa - poškodená W. K. a ďalšie z toho vyplývajúce povinnosti uvedené vo výrokoch tohto uznesenia. Z rodných listov maloletých detí D., G. a W. M. vyplýva, že ako ich otec je v matrike zapísaný obžalovaný a ako ich matka poškodená W. K.. Zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Kežmarok zo dňa 03.11.2015 z orientačného psychologického posúdenia vyplýva, že matka s deťmi odišla zo spoločnej domácnosti kvôli agresívnemu správaniu a psychickému týraniu zo strany otca, na čo sekundárne doplácali aj maloleté deti. Zo psychologického vyšetrenia detí vyplýva, že tieto po rozplynutí úvodnej tenzie vyplývajúcej z neznámej situácie boli veľmi zhovorčivé a spolupracujúce. Vyjadrovali a spolupracovali bez zábran. Vyššiu tenziu prejavili len v prípade, keď na konci rozhovoru priamo komunikovali o otcovi. Deti za členov rodiny považujú mamu, súrodencov, starú mamu a krstnú mamu. Otca zo spomínanej rodiny vynechávajú, najmä preto, že s nimi aktívny a pozitívny emocionálny vzťah neudržiava. K otcovi prejavujú negatívny postoj, dokonca spontánne verbalizujú obavy, že by mali ísť bývať späť k otcovi. Bez kvalitného emocionálne sýteného vzťahu k otcovi by nemohlo dôjsť k bezpečnému odlúčeniu detí od ich matky a prostredia, ktoré vnímajú ako bezpečné. Súd tiež oboznámil e - mailovú komunikáciu zabezpečenú v prípravnom konaní medzi e - mailovými adresami M..X. a W.XXX@seznam.X..

Súd oboznámil aj listinné dôkazy zabezpečené v prípravnom konaní v spise vedenom pôvodne pod sp. zn. 6T 49/2016. Z podnetu na realizáciu trestného stíhania, ktorý podala poškodená kpt. I.. N. S. vyplývajú rovnaké skutočnosti, ako táto svedkyňa - poškodená uviedla vo svojej výpovedi v prípravnom konaní. Ďalej súd oboznámil e - mailovú komunikáciu medzi e - mailovými adresami M..X. a N..S..G.. Súd tiež oboznámil listiny predstavujúce kópie listín z vyšetrovacích spisov ČVS: ORP 257/VYS-KK-2015 a ČVS: ORP - 326/VYS-KK-2015 a to uznesenia o začatí trestného stíhania a vznesení obvinenia obžalovanému pre skutky uvedené v obžalobe pod Pv 605/15/7703 a v konaní vedenom pod sp. zn. 1T 147/2016 a návrhy na podanie obžalôb v uvedených trestných veciach.

Zo správy o povesti obžalovaného vypracovanej Mestom Spišská Belá vyplýva, že obžalovaný má trvalý pobyt na adrese I. XXX/X, G. H., je ženatý a je otcom troch detí. Dlhšiu dobu sa meste nezdržiava, žije v Českej republike. V priestupkovom konaní postihnutý nebol. Z výpisu Ústrednej evidencie priestupkov Ministerstva vnútra Slovenskej republiky vyplýva, že obžalovaný nebol doposiaľ priestupkovo postihnutý. Zo správy o povesti Mesta Strakonice, Mesta Tábor a Mesta Písek vyplýva, že voči obžalovanému nebolo vedené priestupkové konanie. Zo správy zamestnávateľa G..B..G. S. vyplýva mzda obžalovaného a zrážky z nej a tiež jeho pracovné hodnotenie. Obžalovaný dochádza do práce včas, pracuje svedomite podľa svojich síl a schopností. Plní pokyny nadriadených a dodržiava zásady tímovej spolupráce. Využíva pracovnú dobu k práci a dodržiava všetky pracovné predpisy. Zo správy o povesti ORPZ Kežmarok vyplýva, že obžalovaný nebol doposiaľ priestupkovo postihnutý. Z odpisu registra trestov ČR vyplýva, že obžalovaný nebol v Českej republike súdne trestaný. Z aktuálneho odpisu registra trestov SR vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ štyrikrát súdne trestaný. V prípade odsúdení v roku 1998 a 2001, kedy mu bol uložený trest odňatia slobody s podmienčným odkladom jeho výkonu sa na neho z dôvodu osvedčenia v skúšobnej dobe hľadí, ako keby nebol odsúdený (odsúdenia č. 1 a č. 3 odpisu). V prípade odsúdenia zo dňa 1999 mu bol pôvodne uložený trest odňatia slobody v jeho podmienčnej forme premenený na trest nepodmienený, ktorý čiastočne vykonal a bol z jeho výkonu podmienčne prepustený. Naposledy bol obžalovaný C. M. odsúdený v konaní vedenom na tunajšom súde pod sp. zn. 1T 147/2016. Z pripojeného spisu týkajúceho sa uvedenej trestnej veci vyplýva, že dňa 30.11.2016 bola na tunajší súd podaná obžaloba pre skutok, ktorý prokurátorka právne kvalifikovala ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Trestného zákona. Rozsudkom zo

dňa 04.04.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24.04.2019 bol obžalovaný uznaný za vinného zo skutku, ktorý bol oproti obžalobe zmenený, a na rozdiel od obžaloby bol kvalifikovaný ako nedbanlivostný trestný čin a obžalovanému bol týmto rozsudkom uložený trest odňatia slobody v trvaní 12 mesiacov s podmieneným odkladom na skúšobnú dobu v trvaní 18 mesiacov a tiež povinnosť v skúšobnej dobe zaplatiť dlžné výživné.

Súd vykonal tie dôkazy, ktoré navrhli strany trestného konania a ktoré vzhľadom na ich charakter považoval sám za postačujúce na spoľahlivé ustálenie skutkového stavu a následné právne posúdenie tejto trestnej veci. Každý z vykonaných dôkazov a informáciu z neho získanú pritom vyhodnotil samostatne ale zároveň všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti.

Obžalovaný spáchanie skutku uvedeného v bode 1 skutkovej vety výrokovej časti tohto rozsudku, obžalobou právne kvalifikovaného ako zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona poprel s tým, že kľúče od bytu poškodenej W. K. vzal ale s tým, že jej ukázal na dvere, že môže odísť, pretože mal za to, že dieťa, ktoré poškodenej čakala, nie je jeho. Poprel, že by jej vzal mobilný telefón alebo že by ju v byte zamkol, pričom celé toto jej tvrdenie považuje za pomstu. Za priamy dôkaz, ktorý obžalovaného usvedčuje zo spáchania uvedeného skutku považuje súd výpoveď samotnej svedkyne - poškodenej W. K., ktorá vo svojej výpovedi v prípravnom konaní podrobne a do detailov opísala udalosti v septembri 2013, kedy ju obžalovaný okolo 9.00 hod. zamkol v ich byte, vzal jej mobil a kľúče a chcel vedieť, s kým čaká dieťa, pretože sa domnieval, že nie je jeho. Nakoľko byt bol na treťom poschodí bytového domu, nemala sa z bytu ako dostať a ani nemala ako zavolať niekoho na pomoc. Obžalovaný týmto konaním vytvoril faktický stav, kedy svedkyňa - poškodenej nemohla opustiť priestory bytu a bola odkázaná na vôľu obžalovaného spočívajúcu vo vrátení kľúčov od bytu. Tento stav podľa výpovede svedkyne - poškodenej W. K. trval asi hodinu, pričom svedkyňa - poškodenej uviedla aj motiváciu tohto konania obžalovaného, ktorým bol jeho hnev na jej tehotenstvo, s ktorým nesúhlasil (čo sám obžalovaný uviedol vo svojej výpovedi) a tiež pochybnosť obžalovaného o svojom otcovstve k tomuto dieťaťu. Napriek tomu, že obžalovaný sa domáhal nejakého dôkazu s dátumom a hodinou, kedy to spravil, súd zdôrazňuje, že aj jediný priamy dôkaz môže byť postačujúcim na vyslovenie viny obžalovaného. Znalec - psychológ je povolaný vyjadriť sa len k tým črtám osobnosti obžalovaného, prípadne svedka, ktoré môžu mať vplyv na jeho vierohodnosť, nie však k otázke, či výpoveď svedka je vierohodná (R 12/1987). Z písomného znaleckého posudku ako aj z výpovede súdnej znalkyne, ktorá ho vypracovala - C.. L. B. vyplýva, že poškodenej W. K. je osobou s priemerným intelektom, neboli u nej preukázané poruchy vnímania, dokáže zreprodukovať podstatu prežitých udalostí a neboli u nej zistené tendencie k vymýšľaniu. Uvedená odborná charakteristika osoby svedkyne - poškodenej W. K. v kontexte toho, že jej výpoveď v prípravnom konaní vo vzťahu k popisovaným udalostiam je súladná s tým, ako správanie obžalovaného opísala v trestnom oznámení, dovoľujú súdu vysloviť právny záver, že táto výpoveď svedkyne - poškodenej je výpoveďou pravdivou. Neboli produkované žiadne dôkazy, ktorými by súd mohol túto jej výpoveď spochybniť. Pravdivosť obrazu o konaní obžalovaného podaného svedkyňou - poškodenej nepriamo podporuje aj výpoveď svedkyne M.J. Y. z prípravného konania, ktorá poukázala na verbálne agresívne prejavy správania obžalovaného voči nej a deťom, ako aj na fyzický útok obžalovaného na jej osobu. Uvedená skutočnosť síce priamo nepotvrďuje alebo nevyvracia to, čo sa udialo v byte obžalovaného a svedkyne - poškodenej v septembri 2013 ale v súlade s výpoveďou svedkyne - poškodenej W. K. umocňuje názor súdu o pravdivosti jej výpovede z hľadiska možného agresívneho a impulzívneho správania sa obžalovaného v danom okamihu, ktoré sa už v minulosti prejavilo voči svedkyňi M. Y.. Ako nepriamy dôkaz vyznieva aj výpoveď svedkyne N.Z. Y., ktorá uviedla, že poškodenej Viktória jej hovorila, že ich obžalovaný zamkol doma a nemohli ich kontaktovať. Aj keď v tejto výpovedi nie je presná konkretizácia konania obžalovaného, čo je z pohľadu súdu pochopiteľné, nakoľko sa jedná o sprostredkované tvrdenie maloletého dieťaťa, ktoré sa zdôverilo svojej tete, napriek tomu maloletá len potvrdzuje určitý vzorec správania obžalovaného, ktoré sa aj podľa svedkyne - poškodenej W. K. opakovalo a ktoré podľa jej výpovede vyústilo do konania opísaného v prvom skutku výrokovej časti tohto rozsudku. Za situácie, že toto konanie obžalovaného sa odohralo v priestoroch bytu, kde sa nachádzali iba obžalovaný a svedkyňa - poškodenej, je zrejme, že jediným usvedčujúcim dôkazom je len výpoveď samotnej svedkyne - poškodenej, ktorú súd z dôvodov, ktoré vyššie uviedol, považuje za pravdivú.

Preto súd uznal obžalovaného za vinného zo skutku tak, ako je tento uvedený v prvom skutku výrokovej časti tohto rozsudku. Obžalovaný tam opísaným konaním bez oprávnenia bránil svojej tehotnej manželke, užívať osobnú slobodu, pričom spáchal taký čin na chránenej osobe - tehotnej žene a blízkej

osobe. Obžalovaný týmto svojím konaním naplnil skutkovú podstatu zločinu obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 139 ods. 1 písm. b), písm. c) Trestného zákona. Z hľadiska subjektívnej stránky obžalovaný konal vo forme priameho úmyslu, pretože chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem chránený Trestným zákonom, ktorý je osobná sloboda jednotlivca /§ 15 písm. a) Trestného zákona/.

Z výpovede svedkyne - poškodenej Y. I. N. S. ako aj z listinných dôkazov zabezpečených v prípravnom konaní a vykonaných na hlavnom pojednávaní vyplýva, že svedkyňa - poškodená bola ako vyšetrovatelka policajného zboru poverená vyšetrowaním trestnej veci vedenej pod ČVS: ORP - 257/ VYK-KK-2015 (zhodnej s obžalobou v tejto trestnej veci pod č. Pv 605/15/7703 - 72) a trestnej veci vedenej pod ČVS: ORP 326/ VYK-KK-2015 (zhodnej s trestnou vecou vedenou na tunajšom súde pod sp. zn. 1T 147/2016), pričom v oboch týchto trestných veciach ako obvinený figuroval obžalovaný C. M.. Ako vo svojej výpovedi uviedla svedkyňa - poškodená N. S., pretože obžalovaný sa zdržiaval v Českej republike, pre zjednodušenie komunikácie mu poskytla e - mailovú adresu N..S..G., ktorá je jej služobnou adresou. Z oboznámených e - mailov vyplýva, že na túto jej e - mailovú adresu prišlo z adresy M..X. 41 e-mailov, z ktorých bolo niekoľko e-mailov obsahujúcich vulgárne výrazy na adresu svedkyne - poškodenej, vrátane e-mailu v znení „Jenže vy nemate ani ochotu me informovat takže podle meho názoru jste podvodníci a s varna se bavit nebudu a ještě jednou me budete kontaktovat pošlu vas na hřbitov. S Kokotama se nebavim kdiž nemaji odvahu se mnou komunikovat“. Obžalovaný vo svojej výpovedi potvrdil, že je výlučným užívateľom e-mailovej adresy M..X., k tejto adrese nemal v tom čase nikto iný prístup a uvedené e - mails, vrátane vyššie citovaného písal on a adresoval ich svedkyne - poškodenej. Toto konanie odôvodnil frustráciou zo vznesených obvinení a pocitu, že sa nemôže adekvátne brániť. Výpoveď svedkyne - poškodenej N. S., podporená listinnými dôkazmi a nepopretá napokon ani výpoveďou samotného obžalovaného vytvára predpoklad na ustálenie právneho záveru, že skutok tak, ako je uvedený v druhom skutku výrokovej časti tohto rozsudku sa stal a že tento skutok spáchal obžalovaný.

Ako správne vo svojej výpovedi poukázala poškodená N. S., ako vyšetrovatelka policajného zboru je v zmysle § 10 ods. 1 v spojení s ods. 8 písm. a) Trestného poriadku orgánom činným v trestnom konaní ako taká je povinná zniesť nielen kritiku svojej práce ale aj jej takú mieru, ktorá je sprevádzaná vulgárnymi výrazmi na jej osobu. Táto kritika nie je a ani nemôže byť kriminalizovaná vo forme trestného postihu. Iná situácia však nastáva v prípade, ak táto kritika má formu vyhrážky smrťou, ako tomu je v tomto e-maili a táto vyhrážka majúca nepochybne násilný charakter je spojená s činnosťou vyšetrovateľa s cieľom zasiahnuť do priebehu vyšetrowania. Úlohou orgánov činných v trestnom konaní tak, ako to vplýva z ustanovenia § 2 ods. 10 Trestného poriadku je zistenie skutkového stavu veci zabezpečením dôkazov a všetkých podstatných skutočností dôležitých pre ďalší postup konania, prípadne rozhodnutie v danej trestnej veci. Nie je možné prikazovať alebo iným nezákonným spôsobom, medzi ktorý patrí aj hrozba násilia, ovplyvňovať postup orgánov činných v trestnom konaní pri náležitom objasnení skutkových okolností trestnej veci alebo pri hodnotení dôkazov. Uvedený e - mail, ktorý obžalovaný zaslal poškodenej N. S. ako orgánu činného v trestnom konaní mal podľa presvedčenia súdu vychádzajúc z kontextu aj predchádzajúcich e - mailov za cieľ ovplyvniť jej postup pri vyšetrowaní tým, že voči nej obžalovaný použil vyhrážku smrťou, ak ho budú ako obvineného ďalej kontaktovať, teda vyšetrovateľ zvolí jeden z postupov pri zabezpečovaní dôkazov, ktorým je výsluch obžalovaného (obvineného). Podľa právneho záveru súdu týmto konaním obžalovaný naplnil všetky znaky skutkovej podstaty zločinu marenia spravodlivosti podľa § 344 ods. 1 písm. d) Trestného zákona Z hľadiska subjektívnej stránky obžalovaný konal vo forme priameho úmyslu, pretože chcel spôsobom uvedeným v Trestnom zákone porušiť záujem chránený Trestným zákonom, ktorý je sloboda a nezávislosť rozhodovania orgánov činných v trestnom konaní /§ 15 písm. a) Trestného zákona/.

Preto súd na základe vyššie uvedených dôkazov a z nich vyplývajúcich skutkových okolností uznal obžalovaného za vinného z oboch skutkov tak, ako sú tieto uvedené v skutkovej vete výrokovej časti tohto rozsudku.

Vo vzťahu ku skutku prokurátorkou právne kvalifikovaného ako zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. d) Trestného zákona účinného do 31.12.2015 obžalovaný na hlavnom pojednávaní odmietol vypovedať a vo svojej výpovedi v prípravnom konaní svoju trestnú činnosť poprel s tým, že zo strany svedkyne - poškodenej W. K. sa jedná o pomstu, resp. ospravedlnenie svojho konania pred rodinou, kedy po vyhlásení insolvenencie odišla zo spoločnej domácnosti a nechala,

aby dlhy splácal on. Pri ustálení skutkového stavu súd vychádzal z výpovede svedkyne - poškodenej z prípravného konania zo dňa 30.09.2016, kde svedkyňa - poškodená podrobne opísala vzájomné spolužitie. Súd opätovne poukazuje na tú právnu argumentáciu, ktorú vo vzťahu k pravdivosti výpovede tejto svedkyne - poškodenej už v odôvodnení tohto rozsudku použil a ktorá sa nemení ani vo vzťahu k tomuto skutku obžaloby. Hoci svedkyňa - poškodená vo svojej výpovedi čiastočne korigovala svoje písomné trestné oznámenie, kde hovorila o častom bití zo strany obžalovaného a vo výpovedi už spomína len jeden fyzický útok v podobe facky, v tomto prípade jej výpoveď nie je spochybnená žiadnym z dôkazov. To, že nemala na tele žiadne zranenia alebo že svedkovia navrhnutí obžalovaný nevedeli nič uviesť o ich vzájomnom spolužití, nemôže samo o sebe vytvoriť záver, že svedkyňa - poškodená vypovedala nepravdu, najmä ak súd zohľadňuje fakt, že domáce násilie sa často odohráva práve v domácom prostredí alebo v prostredí, kde sú útočník a obeť sami.

Na strane druhej súd dospel k záveru, že skutok tak, ako bol uvedený v obžalobe v celom rozsahu nezodpovedá skutkovému deju vyplývajúcejmu z vykonaných dôkazov. Skutkové tvrdenie obžaloby, že obžalovaný od septembra 2013 do apríla 2014 dva až tri krát do týždňa ju v čase od 09.00 hod. do 12.00 hod. prišiel z práce kontrolovať, čo robí, nevyplýva zo žiadneho dôkazu. Svedkyňa - poškodená vo svojej výpovedi uviedla, že len mala tento pocit a nie, že to bola skutočnosť. Intenzívna forma prenasledovania a kontroly zo strany páchatel'a je v zmysle § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona súčasťou skutkovej podstaty zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby ale v danom prípade sa musí preukázať, že páchatel' takto konal v úmysle neustále svoju obeť sledovať. Pocit poškodenej, o ktorom nemá súd vedomosť, či bol aj voči obžalovanému verbalizovaný, teda obžalovaný o ňom mohol vôbec vedieť, nemôže byť zamieňaný so skutočnosťou, a to, že príchodmi z práce počas pracovnej doby mal obžalovaný vôľu poškodenú sledovať tak, ako sa to konštatuje v obžalobe. Zamieňanie pocitov s faktami by znamenalo kriminalizáciu akejkoľvek formy konania páchatel'a zo strany poškodeného, najmä, ak obžalovaný v danom byte býval, teda na jeho príchode domov nemusel byť žiaden skrytý úmysel smerujúci k sledovaniu správania poškodenej. Poškodená vo svojej výpovedi neuviedla žiadne iné fakty, ktoré by jej pocit mohli zmeniť na skutočnosť, čo by umožňovalo uvedenie tohto konania obžalovaného v skutkovej vete obžaloby. Preto súd túto časť skutku z jeho znenia vypustil.

Svedkyňa - poškodená W. K. vo svojej výpovedi uviedla, že nemohla ísť, kam chcela. Vždy s ňou chcel ísť obžalovaný. Na strane druhej toto tvrdenie vo výpovedi konkretizovala tak, že obžalovaný jej nezakazoval nikam chodiť, len ona chcela ísť vonku aj sama a nie vždy s manželom. Opäť je toto jej tvrdenie v rovine pocitu, ktorý nemá bez uvedenia ďalších konkrétnych skutočností schopnosť, aby súdu len na základe takto formulovaného vyjadrenia poňal tento jej názor za preukázaný fakt, a to že obžalovaný sledoval W. M., kam chodí, musela ísť von len s obžalovaným, aby ho nešla udať na políciu. Preto aj túto časť skutkovej vety, ktorá nemá oporu vo vykonanom dokazovaní súd zo skutkovej vety vypustil. Ani svedkyňa - poškodená netvrdila, že obžalovaný ju sledoval a bránil jej chodiť von. Toto tvrdenie uviedla len vo forme svojho názoru a neboli vykonané žiadne dôkazy, ktoré by tento jej názor objektivizovali do takej miery, aby toto tvrdenie mohlo byť v skutkovej vete poňaté ako fakt.

Preto súd na základe výpovede svedkyne - poškodenej W. K., pravdivosť ktorej nebola spochybnená žiadnym iným dôkazom ustálil skutkový dej spočívajúci v konaní obžalovaného tak, ako je skutok opísaný v skutkovej vete oslobodzujúceho výroku rozsudku. Pravdivosť výpovede tejto poškodenej o správaní sa obžalovaného nepriamo potvrdzujú aj závery písomného znaleckého posudku vypracovaného súdnou znalkyňou z odvetvia Psychiatria I.. M., ktorá u všetkých troch poškodených zistila rozvoj neurotickej symptomatológie, ktorý však u maloletých poškodených nedosiahol stupeň Depresívnej reakcie na stres, avšak u poškodenej W. K. táto diagnóza potvrdená bola. Ako znalkyňa uviedla, ide o poruchu, ktorá nadväzuje na nejakú stresujúcu životnú udalosť a prejavuje sa subjektívnou tiesňou, depresívnou náladou, úzkosťou a zhoršeného výkonu v každodenných činnostiach. Konanie obžalovaného, ako ho opísala svedkyňa - poškodená a ako je uvedené v skutku tohto rozsudku mohlo mať nepochybne tento dopad na psychiku poškodenej a jej detí. Uvedené závery tohto posudku vo svojich odborných zisteniach potvrdila aj znalkyňa odboru Psychológie C.. L. B., ktorá u maloletých D. a G. zistila prítomnosť neurotických príznakov, zvýraznenej úzkosti, utiahnutosti a rovnako aj somatizácie. Znalkyňa vo vzťahu k deťom zistila negatívne spomienky na obžalovaného a strach zo stretnutia s ním, čo v plnom rozsahu korešponduje so správou Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Kežmarok z psychologického vyšetrenia detí. U poškodenej W. K. podľa tejto znalkyne nebola prítomná depresívna symptomatológia ale len príznaky depresívnej reakcie na stres. Aj svedkyňa N. Y. potvrdila, že deti boli vystrašené, báli sa, a tiež, že poškodená W. K. bola vystrašená a zle vyzerala. Táto skupina dôkazov len potvrdzuje názor

súdu o pravdivosti výpovede svedkyne - poškodenej W. K. v opise správania sa obžalovaného, ktoré má nepochybne konfliktný charakter a mohlo, a aj pôsobilo na psychiku poškodenej W. K. a detí D. a G. negatívnym spôsobom. Preto súd právne uzatvára, že skutok sa stal tak, ako je uvedený v skutkovej vete oslobodzujúceho výroku rozsudku.

Týranie blízkej osoby musí byť charakteristické zlým zaobchádzaním s touto osobou, ktoré sa vyznačuje vyšším stupňom hrubosti a bezcitnosti a určitou trvalosťou, ktoré táto osoba pociťuje ako ťažké príkorie. Nemusí ísť o sústavné alebo dlhší čas trvajúce konanie. Nevyžaduje sa tiež, aby u blízkej osoby vznikli následky na zdraví. Na strane druhej musí však ísť o konanie, ktoré týraná osoba pre jeho krutosť, bezohľadnosť alebo bolestivosť pociťuje ako ťažké príkorie (tiež R 20/1984-I). „Týraním zverenej osoby v zmysle § 215 TZ sa rozumie také zlé nakladanie so zverenou osobou, ktoré sa vyznačuje hrubším stupňom necitlivosti a bezohľadnosti s určitým trvaním; nevyžaduje sa, aby u zverenej osoby vznikli následky na zdraví, ale musí ísť o také konanie, ktoré týraná osoba pre jeho hrubosť, bezohľadnosť alebo bolestivosť pociťuje ako ťažké príkorie.“ (R 11/1984). Na naplnenie znakov tohto trestného činu treba, aby v dôsledku páchatelovho konania bolo spôsobené fyzické alebo psychické utrpenie, a to ktorýmkoľvek konaním taxatívne uvedeným v § 208 ods. 1 písm. a) až e) Trestného zákona. Súd v kontexte vyššie uvedeného zdôrazňuje, že pod pojmom "fyzické alebo psychické utrpenie", ktoré je nevyhnutnou súčasťou skutkovej podstaty uvedeného zločinu je treba rozumieť taký stav, ktorý sa vyznačuje telesnými alebo duševnými bolesťami, ktoré ovplyvňujú obvyklý spôsob života týranej osoby a netrvajú celkom krátky, prechodný čas.

Svedkyňa - poškodená W. K. vo vzťahu k vulgárnym nadávkam uviedla, že obžalovaný jej nadával, že je krava, piča a pijačka a že bola dvakrát tehotná. Ako však sama uviedla, pri nich nekričal, len rozprával a trvalo to od 5 do 10 minút. Súd nemá ambíciu hodnotiť toto správanie sa obžalovaného voči poškodenej z morálneho hľadiska, ale intenzita a charakter nadávok musia mať výrazne ponižujúci charakter. To, že poškodená ich oprávnene vnímala negatívne považuje súd za samozrejmé, ale poškodená toto konanie obžalovaného charakterizovala ako nenávistné a zlé. Z jej výpovede nevyplýva, že by toto konanie obžalovaného ponižovalo jej dôstojnosť do tej miery, aby mohol súd nadávky obžalovaného kvalifikovať ako trestný čin, nakoľko z hľadiska ich intenzity a charakteru týchto nadávok nemohli spôsobovať vážne psychického utrpenie.

Súd ustálil, že od augusta do októbra 2013, keď bola svedkyňa - poškodená tehotná, mala pohlavný styk s obžalovaným napriek tomu, že obžalovaný vedel, že je jej to nepríjemné, pretože po zdravotnej stránke sa necítila dobre. Ako svedkyňa - poškodená k tomu v prípravnom konaní vypovedala, za tri mesiace sa tak stalo aspoň dvanásťkrát, pričom ona ho zakaždým presviedčala, že je jej zle a nechce sa milovať, na čo obžalovaný povedal, že ho to nezaujíma. Milovala sa s ním dobrovoľne ale s nechťou, obžalovaný k nej nebol hrubý a ani jej neublížoval, no ona to nechcela, lebo jej bolo zle. Nejednalo sa teda o vynútený pohlavný styk ale o styk, ktorý nebol poškodenej príjemný. Súd zdôrazňuje, že je slobodným rozhodnutím ženy, aby mohla pohlavný styk, ktorý jej nie je príjemný, odmietnuť, čo sa v danom prípade nestalo. Poškodená svoje neodmietnutie odôvodnila, že sa bála, že jej obžalovaný dá facku. Súdu však nie je zrejmé, z čoho pramenila táto obava, pretože jediná facku jej obžalovaný dal až po narodení ich dcéry W.. Za situácie, že obžalovaný k nej nebol pri milovaní hrubý nemožno toto jeho konanie podradiť pod žiadnu z foriem týrania uvedených v § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona determinujúce naplnenie znakov skutkovej podstaty tam uvedeného zločinu. Súd opäť zdôrazňuje nutnosť vysokej intenzity zásahu do intímnej sféry poškodenej, ku ktorému podľa názoru súdu konaním obžalovaného nedošlo. Samozrejme, je povinnosťou manžela rešpektovať vôľu svojej manželky v intímnej oblasti ale následný opakovaný dobrovoľný pohlavný styk so štandardným priebehom z hľadiska správania sa obžalovaného pri ňom nedáva súdu priestor, aby mohol konštatovať, že obžalovaným týmto konaním naplnil znaky žalovaného zločinu vo forme spôsobovania vážneho psychického utrpenia alebo príkorie, ktoré proti svojej vôli musela poškodená znášať.

Vzhľadom na požiadavku intenzity a dlhodobosti konania páchatela pri zločine týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 2 písm. d) Trestného zákona nemôže byť jeden úder otvorenou dlaňou pravej ruky po tvári okolnosťou svedčiacou o naplnení niektorého znaku žalovaného zločinu. Týmto tvrdením sa súdu nezastáva obžalovaného a ani neospravedlňuje jeho konanie, avšak jeho správanie svojím charakterom a intenzitou nenaplnia skutkovú podstatu žiadneho trestného činu, čo je predmetom skúmania a rozhodovania súdu v tomto trestnom konaní. Rovnaký záver platí aj o konaní obžalovaného voči obom maloletým poškodeným opísaným v skutku. Rodič má právo použiť

výchovné prostriedky a je na hodnotení súdu, či sú tieto primerané alebo nie z hľadiska vzniku trestnej zodpovednosti rodiča. Úder otvorenou dlaňou do chrbta alebo po zadku, prípade krik na deti, za účelom ich usmernenia alebo upozornenia na nesprávne správanie, prípade na robenie si úloh v takej podobe, ako to opísala poškodená W. K. nemá charakter spôsobovania dlhodobého psychického alebo fyzického utrpenia. Ako uviedla poškodená, keď sa deti naťahovali alebo bili, čo obžalovanému vadilo (to považuje súd za úplne pochopiteľné), začal po nich kričať a čapol ich. Deti nemali nikdy žiadne zranenia a aj z charakteru výpovede svedkyne - poškodenej vyplýva, že sa nejednalo o silné údery ale o údery „výchovného“ charakteru. To, že na nich pozeral „vraženým“ pohľadom ale sa im podľa názoru poškodenej nevenoval, nezakladá a ani nemôže bez ďalšieho zakladať trestnoprávnu zodpovednosť obžalovaného. To, že sa deti obžalovaného báli a tento strach vyplýval z konfliktného správania sa obžalovaného voči nim, má súd za preukázané zo znaleckých posudkov a správy opatrovníka. Na strane druhej ani jedna zo znalkyň u detí a ani u samotnej poškodenej nezistila prítomnosť syndrómu týranej osoby a u maloletých detí ani depresívnu poruchu ale len depresívnu reakciu na stres, ktorá odznela. To potvrdzuje konflikty v rodine a zlý vzťah obžalovaného k deťom ale z týchto dôkazov nie je možné jednoznačne vyvodiť záver o forme správania obžalovaného, ktoré by malo charakter týrania. Teda aj závery znaleckého dokazovania potvrdzujú právny záver súdu, že konanie obžalovaného opísané v skutku nenapĺňa znaky žiadneho z trestných činov, a preto súd obžalovaného v zmysle § 285 písm. b) Trestného poriadku spod obžaloby prokurátorky oslobodil, lebo tento skutok, ktorý obžalovaný spáchal, nie je trestným činom.

Aby trest mohol zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom, musí v sebe zahŕňať jednak prvok represie (zabránenie v páchaní ďalšej trestnej činnosti), prvok individuálnej prevencie (výchova k riadnemu životu) ako aj prvok generálnej prevencie (výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti) v zmysle § 34 Trestného zákona. Zároveň trest musí vyjadrovať morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Súd zvážil všetky okolnosti rozhodné pre druh a výmeru trestu, podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona prihliadol najmä na okolnosti a spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, poľahčujúce a priťažujúce okolnosti a na osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Súd u obžalovaného nezistil existenciu žiadnej z poľahčujúcich okolností uvedených v ustanovení § 36 Trestného zákona. Nakoľko však obžalovaný bol uznaný za vinného zo spáchania dvoch trestných činov, súd u obžalovaného zistil existenciu priťažujúcej okolnosti v zmysle § 37 písm. h) Trestného zákona, a to že spáchal viac trestných činov a tiež s prihliadnutím na jeho predchádzajúce odsúdenie tunajším súdom pod sp. zn. 6T 216/1999, na ktoré sa neuplatňujú účinky zahľadania odsúdenia, súd u obžalovaného zistil aj ďalšiu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Trestného zákona a to, že obžalovaný už bol za trestný čin odsúdený. Preto pri prevažujúcom pomere priťažujúcich okolností k poľahčujúcim okolnostiam 2:0, súd v zmysle § 38 ods. 4 Trestného zákona zvýšil dolnú hranicu trestnej sadzby stanovenej Trestným zákonom pre trestný čin najprísnejšie trestný o jednu tretinu. Najprísnejšie trestným z oboch zločinov, pre ktorých spáchanie bol obžalovaný uznaný za vinného, je zločin obmedzovania osobnej slobody podľa § 183 ods. 1, ods. 2 písm. d) Trestného zákona, kde je v odseku 2 stanovená trestná sadzba trestu odňatia slobody od troch do ôsmich rokov. Pretože súd obžalovanému ukladá trest odňatia za dva úmyselné trestné činy, pričom oba z nich sú zločiny, spáchané dvoma skutkami, za splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 41 ods. 2 Trestného zákona zvýšil hornú hranicu vyššie uvedenej najprísnejšej trestnej sadzby o jednu tretinu. Preto súd pri ukladaní trestu vychádzal z trestnej sadzby trestu odňatia slobody upravenej zvýšením dolnej a aj hornej hranice trestnej sadzby od 3 rokov do 8 rokov zvýšením o jednu tretinu, teda takto upravená trestná sadzba trestu odňatia slobody predstavovala výmeru od 4 rokov a 8 mesiacov až po 9 rokov a 8 mesiacov. Zároveň súd za splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 42 ods. 1 Trestného zákona ukladal obžalovanému súhrnný trest vo vzťahu k trestu uloženému mu v konaní na tunajšom súde pod sp. zn. 1T 147/2016, ktorý týmto zrušil a tiež zrušil aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Na jednej strane musel súd nutne zohľadniť skutočnosť, že obžalovaný bol už v minulosti súdne trestaný a ani jeho predchádzajúce odsúdenia ho neodradili od páchania trestnej činnosti a vyjadrujú jeho postoj k dodržiavaniu tých noriem, ktoré chráni Trestný zákon. Na strane druhej súd zohľadnil, že obžalovaný v súčasnosti vedie usporiadaný život, má novú manželku a jej rodinu, riadne pracuje a z miesta bydliska nie sú negatívne poznatky o jeho správaní a súčasne je pozitívne hodnotený zo svojho zamestnania. Súd zvážil aj okolnosti prípadu, kedy obžalovaný poškodenú v byte zamkol na jednu hodinu a bol tam s

ňou, teda v prípade jej zhoršeného zdravotného stavu z dôvodu tehotenstva nebola vystavená takému riziku, keby v byte ostala sama. Trest na dolnej hranici trestnej sadzby vo výmere 4 rokov a 10 mesiacov vyjadruje podľa presvedčenia súdu všetky aspekty trestu, najmä z hľadiska jeho primeranosti ako aj jeho represívnej funkcie. Pre obžalovaného bude podľa presvedčenia súdu dostatočnou výstrahou do budúcnosti, najmä pri kontakte s orgánmi činnými v trestnom konaní prípadne pri konaní voči svojim blízkym osobám.

Nakoľko žiaden z poškodených si náhradu škody neuplatnil, súd o škode nerozhodoval.

v bode 1/ rozsudku

inému bez oprávnenia bránil užívať osobnú slobodu a spáchal taký čin na chránenej osobe - tehotnej žene a blízkej osobe,

v bode 2/ rozsudku

v trestnom konaní použil hrozbu násillia, aby pôsobil na orgán činný v trestnom konaní,

Poučenie:

Proti tomu rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho oznámenia na Okresnom súde Kežmarok. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. Rozsudok môže odvolaním napadnúť prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokoľvek výroku, obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka, okrem výroku o vine v rozsahu, v ktorom súd prijal jeho vyhlásenie, že je vinný, alebo vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, poškodený pre nesprávnosť výroku o náhrade škody, zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci. Rozsudok možno napadnúť odvolaním len v niektorej jeho časti alebo sa odvolania výslovne vzdať.